

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน, ลูกคือลูกของพ่อตรีมูรติ ลูกต้องจดจำกิจกรรมทั้งสามของลูก: การก่อตั้ง, การทำลายล้าง และการบำรุงรักษา

คำถาม: ความเสียหายใดเกิดจากความเจ็บป่วยอย่างรุนแรงของสำนักที่เป็นร่าง?

คำตอบ: 1) ผู้ที่มีสำนักที่เป็นร่างมีความอัจฉริยภาพ เพราะความอัจฉริยภาพพวกเขาก็กลายเป็นเหมือนน้ำเกลือกับกันและกัน พวกเขาไม่สามารถทำงานรับใช้ด้วยความรัก พวกเขาถูกเผาไหม้อยู่ภายใน 2) พวกเขาอยู่อย่างไม่ระมัดระวัง มายาเฝ้าแต่หลอกลวงพวกเขาอย่างมาก ในขณะที่ทำความเพียรพยายาม พวกเขาก็หยุดศึกษาเล่าเรียน เพราะพวกเขาสูญเสียความหวังและเหนื่อยล้า 3) เนื่องจากสำนักที่เป็นร่าง หัวใจของพวกเขาจึงไม่สะอาด เนื่องจากหัวใจของพวกเขาไม่สะอาด พวกเขาจึงไม่สามารถที่จะป็นเข้าไปในหัวใจของพ่อได้ 4) พวกเขามีอารมณ์เสียและใบหน้าของพวกเขาเปลี่ยนไป

โอมซานติ ลูกจดจำพ่อเท่านั้นหรือลูกจดจำสิ่งอื่นใดด้วยเช่นกัน? ลูกๆ ควรจะจดจำงานทั้งสามของการก่อตั้ง การทำลายล้าง และการบำรุงรักษา เพราะงานเหล่านี้เกิดขึ้นในเวลาเดียวกัน ตัวอย่างเช่นหากใครบางคนกำลังศึกษากฎหมายเพื่อจะกลายเป็นนักกฎหมาย เขาก็เข้าใจว่าเขาจะกลายเป็นนักกฎหมายและแล้วก็ประกอบอาชีพด้านกฎหมาย เขาก็จะรักษากฎหมาย ไม่ว่าใครบางคนกำลังศึกษาอะไรก็ตาม เขาก็มีเป้าหมายที่จะดำเนินสิ่งนั้นต่อไปในอนาคต ลูกเข้าใจว่าเวลานี้ลูกกำลังทำงานของการสร้าง ลูกกำลังก่อตั้งโลกใหม่ที่บริสุทธิ์และโยคะก็มีความสำคัญมากสำหรับสิ่งนั้น ด้วยการมีโยคะเท่านั้นที่ดวงวิญญาณของผู้ที่ไม่บริสุทธิ์จะกลับมามีบริสุทธิ์ ลูกจะกลับมามีบริสุทธิ์แล้วก็ปกครองอาณาจักรในโลกที่บริสุทธิ์ สิ่งนี้ควรจะเข้าไปในสติปัญญาของลูก นี่คือการสอบที่สูงส่งที่สุดในบรรดาการสอบทั้งหมดและการศึกษาที่สูงส่งที่สุดในการศึกษาทั้งหมด มีการศึกษาหลายประเภทที่สอนให้กับมนุษย์โดยมนุษย์ การศึกษาเหล่านั้นเป็นไปสำหรับโลกนี้เท่านั้น หลังจากที่ได้ศึกษาเล่าเรียนแล้วพวกเขาก็ได้รับผลของสิ่งนั้นที่นี้ ลูกๆ เข้าใจว่าลูกได้รับผลของการศึกษาที่ไม่มีขีดจำกัดนี้ในโลกใหม่ โลกใหม่นั้นอยู่ไม่ไกลเลย เวลานี้คือยุคบรรจบพบกัน ลูกจะต้องปกครองอาณาจักรในโลกใหม่ ในขณะที่ลูกกำลังนั่งอยู่ที่นี้ สติปัญญาของลูกควรจะมีการจดจำระลึกถึงนี้ ด้วยการมีการจดจำระลึกถึงพ่อที่ลูกดวงวิญญาณจะกลับมามีบริสุทธิ์ ลูกต้องจดจำด้วยเช่นกันว่าเมื่อลูกกลับมามีบริสุทธิ์ โลกที่ไม่บริสุทธิ์นี้จะถูกทำลายไปอย่างแน่นอน ไม่ใช่ทุกคนจะกลับมามีบริสุทธิ์ มีลูกจำนวนน้อยมากที่มีพลังนั้น ลูกเป็นของสุริยวงศ์และจันทรวงศ์ตามลำดับกันไปตามพลังของลูก พลังจำเป็นสำหรับทุกสิ่ง นี่คือน้ำของพระเจ้าและเรียกว่าอำนาจของพลังโยคะ สิ่งอื่นๆ ทั้งหมดคืออำนาจทางกายภาพ นี่คือน้ำทางจิต วจรแล้ววจรเล่าที่พ่อพูดว่า โอ ลูกๆ, จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้น จดจำพ่อผู้ทรงพลังอำนาจ ท่านผู้เดียวเท่านั้นคือพ่อ ด้วยการจดจำท่าน ลูกดวงวิญญาณจะกลับมามีบริสุทธิ์ ประเด็นเหล่านี้ดีมากและเป็นสิ่งที่ต้องซึมซับ ประเด็นเหล่านี้จะไม่อยู่ในสติปัญญาของผู้ที่ไม่มีศรัทธาว่าพวกเขาได้ใช้ 84 ชาตเกิด ผู้ที่เข้ามาในโลกที่สโตประธานขณะนี้อยู่ในโลกที่ตโมประธาน พวกเขาเป็นผู้ที่จะพัฒนาศรัทธาในสติปัญญาของตนได้อย่างเร็ว หากลูกไม่เข้าใจสิ่งใดลูกก็ควรจะถาม หากลูกเข้าใจอย่างชัดเจน ลูกก็น่าจะจดจำพ่อได้ หากลูกไม่เข้าใจลูกก็จะไม่สามารถจดจำท่าน นี่คือน้ำที่ตรงไปตรงมา ลูกๆ ดวงวิญญาณผู้ที่เคยสโตประธานเวลานี้กลับมามีตโมประธาน ลูกๆ ที่มีความสงสัยและถามว่าลูกจะสามารถเข้าใจได้อย่างไรว่าลูกเคยใช้ 84 ชาตเกิด หรือลูกจะสามารถรู้ได้อย่างไรว่าลูกประกาศสิทธิ์ในมรดกจากพ่อในวจรก่อนหน้านี้อีกจะไม่ให้ความใส่ใจกับการศึกษาอย่างเต็มที่ นี่เป็นที่เข้าใจได้ว่ามันไม่ได้อยู่ในโชคของลูก ลูกไม่เข้าใจในวจรก่อนหน้านี้อีกเช่นกัน เหตุนี้เองลูกจึงไม่สามารถอยู่ในการจดจำระลึกถึงได้ การศึกษานี้เป็นไปสำหรับอนาคต หากดวงวิญญาณไม่ศึกษาเล่าเรียน ก็เป็นที่เข้าใจว่าพวกเขาไม่ได้ศึกษาจรรแล้ววจรเล่า และพวกเขาสอบผ่านไม่ก็จะแนะนำเท่านั้น หลายคนสอบตกในโรงเรียน พวกเขาสอบผ่านตามลำดับกันไป นี่คือการศึกษเล่าเรียนเช่นกัน ทุกคนที่นี้จะสอบผ่านตามลำดับกันไป ผู้ที่ฉลาดก็จะศึกษาเล่าเรียนและเฝ้าแต่สอนผู้อื่น พ่อพูดว่า พ่อคือผู้รับใช้ของลูกๆ ลูกๆ ก็พูดเช่นกันว่า พวกเราก็เป็นผู้รับใช้เช่นกัน ลูกต้องให้ประโยชน์กับพี่น้องหญิงชายแต่ละคนและทุกคน พ่อให้คุณประโยชน์แก่ลูก และจากนั้นลูกก็ต้องให้คุณประโยชน์แก่ผู้อื่น ลูกต้องอธิบายแก่ทุกคน: จดจำพ่อและบาปของลูกจะถูกตัดออกไป ยิ่งลูกให้ศาสนานี้แก่ผู้อื่นมากเท่าไร ลูกก็ยิ่งกลายเป็นผู้นำศาสนที่ยิ่งใหญ่ขึ้นมากเท่านั้น พวกเขาถูกเรียกว่ามาระดีหรือคนขี้เมา ผู้ที่เป็นทหารเดินเท้าก็กลายเป็นส่วนหนึ่งของปวงประชา ลูกๆ สามารถที่จะเข้าใจว่าใครจะกลายเป็นผู้ที่มั่งคั่ง ความรู้นี้จะควรอยู่ในสติปัญญาของลูก ลูกได้กลายเป็นเครื่องมือสำหรับงานรับใช้ ลูกได้ให้ชีวิตของลูกสำหรับงานรับใช้และดังนั้นลูกจะประกาศ

สิทธิ์ในสถานภาพตามนั้นด้วยเช่นกัน ลูกเช่นนั้นไม่มีความวิตกกังวลเกี่ยวกับใคร มนุษย์มีมือและเท้า มือและเท้าไม่ได้ถูกผูกไว้ ลูกสามารถทำให้ตนเองเป็นอิสระ ดังนั้นทำไมลูกจึงทำให้ตนเองติดกับอยู่ในบ่วงพันธะ? เหตุใดจึงไม่รับน้ำทิพย์จากพ่อและให้ทานน้ำทิพย์นั้นแก่ผู้อื่น? ลูกไม่เหมือนแกะหรือแพะที่ใครบางคนจะผูกลูกไว้ ในตอนเริ่มต้นลูกปลดปล่อยตนเองให้เป็นอิสระอย่างไร? ลูกร้องไห้, กรีดร้องและก่อให้เกิดความทุกข์ระทมอย่างมากและจากนั้นก็อยู่ที่นั่น ลูกพูดว่าเราไม่มีความกังวลใดๆ เราต้องการที่จะก่อตั้งสวรรค์หรือเราต้องการที่จะนั่งและทำงานอื่นใดหรือไม่? ลูกซาบซึ้งกับความซาบซึ้งทางจิตของการเป็นของพระผู้เป็นเจ้าและผู้เป็นนาย ลูกคือผู้ที่มีความซาบซึ้งกับพระผู้เป็นเจ้าและผู้เป็นนาย ลูกรู้ว่าลูกจะได้รับอะไรจากพระผู้เป็นเจ้าและผู้เป็นนาย พระผู้เป็นเจ้าและผู้เป็นนายกำลังสอนลูก ท่านได้รับชื่อต่างๆมากมาย บางชื่อนั้นก็ไพเราะอ่อนหวานมาก เวลาที่ลูกมีความซาบซึ้งกับพระผู้เป็นเจ้าและผู้เป็นนาย พ่อให้คำแนะนำที่เรียบง่ายมาก สติปัญญาของลูกก็เข้าใจด้วยเช่นกันว่าลูกจะกลับมาสโตประธานอย่างแน่นอนและกลายเป็นนายของโลกด้วยการจดจำ พ่อ นี่คือการใส่ใจที่ลูกควรจะมี ลูกควรจะจดจำพ่อในทุกลมหายใจ ลูกกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าท่าน เมื่อลูกออกไปข้างนอก ลูกก็ลืม ข้างนอกไม่มีความซาบซึ้งเท่ากับที่นี่ ลูกลืมทุกสิ่ง ลูกไม่ควรจะลืม อย่างไรก็ตามหากไม่อยู่ในโชคของลูก ลูกก็ลืมแม้กระทั่งในขณะที่ลูกกำลังนั่งอยู่ที่นี่ มีการเตรียมการสำหรับลูกๆ เพื่อทำงานรับใช้ในพิพิภพนี้และหมู่บ้านต่างๆ พ่อพูดว่าลูกควรทำงานรับใช้อย่างรวดเร็วไม่ว่าเวลาไหนก็ตาม อย่างไรก็ตามลูกไม่สามารถที่จะเร่งละครได้ พ่อพูดว่าควรจะมีเครื่องจักรกลเช่นนั้นที่สิ่งต่างๆจะพร้อมทันทีที่ลูกสัมผัสเครื่องจักรเหล่านั้น พ่อเฝ้าแต่อธิบายสิ่งทั้งหมดนี้ มายาบีบจมูกและหูของลูกที่ดีมากไว้อย่างเหนียวแน่นมาก มายานำพายุมากมายมาสู่ผู้ที่คิดว่าตนเองเป็นมหาวิระ แล้วพวกเขาก็ไม่สนใจใยดีกับใคร พวกเขาซ่อนเร้นทุกสิ่ง ภายในหัวใจของเขาไม่มีสัจจะ ผู้ที่มีหัวใจที่จริงแท้ประกาศสิทธิ์ในทุนการศึกษา หากมีสิ่งใดเป็นเช่นปีศาจในหัวใจพวกเขา พวกเขาก็จะไม่สามารถดำเนินต่อไปได้ ด้วยการมีหัวใจที่ชั่วร้ายเป็นเช่นปีศาจ ลูกก็ทำให้เรือของลูกจมลง ทุกคนต้องการชิพบาบา ลูกมีนิมิตของทุกสิ่ง เป็นชิพบาบาผู้ที่สร้างบราห์มา ด้วยการจดจำชิพบาบา ลูกสามารถเป็นเหมือนกับเทพ บาบารู้ว่ามายานั้นมีพลังมาก เธอกัดลูกเหมือนกับหนูที่ลูกไม่แม้แต่จะตระหนักรู้ มายาเป็นเหมือนหนูที่ฉลาดมาก มหาระตือต้องระมัดระวังให้มากเช่นกัน พวกเขาเองไม่ตระหนักรู้ว่ามายาทำให้พวกเขาตกลงมาและทำให้พวกเขาเป็นเหมือนกับน้ำเกลือ ลูกควรเข้าใจว่าด้วยการเป็นเหมือนกับน้ำเกลือ ลูกจะไม่สามารถทำงานรับใช้ของพ่อได้ ลูกจะยังคงเผาไหม้อยู่ภายในต่อไป นี่เป็นเพราะจิตสำนึกที่เป็นร่างที่ลูกเผาไหม้อยู่ภายใน แต่กระนั้นลูกดวงวิญญาณก็ยังไม่ได้สร้างสภาพนั้น ไม่มีพลังของการจดจำระลึกถึง เหตุนี้เองลูกจึงต้องคงอยู่อย่างระมัดระวังมาก มายาฉลาดมาก เมื่อลูกอยู่ในสนามรบ มายาก็ไม่ปล่อยลูกอยู่ตามลำพัง เธอจับเส้นลูกลงไปครึ่งหนึ่งหรือสามในสี่และลูกก็ไม่ได้ตระหนักถึงสิ่งนั้น ลูกใหม่ๆที่ดีมากหลายคนก็หยุดศึกษาเล่าเรียนและอยู่ที่บ้าน มายาก็จู่โจมผู้ที่ดีมากและมีชื่อเสียงด้วยเช่นกัน แม้ว่าพวกเขาเข้าใจ พวกเขาก็ออยู่อย่างไม่ระมัดระวัง พวกเขากลายเป็นเหมือนกับน้ำเกลือในทันทีกับเรื่องเล็กๆน้อยๆ พ่ออธิบายว่า: เป็นเพราะสำนึกที่เป็นร่างที่ลูกกลายเป็นเหมือนกับน้ำเกลือ ลูกหลอกลวงตนเอง พ่อพูดว่า นี่ก็เป็นบทบาทของละครด้วยเช่นกัน ไม่ว่าสิ่งใดก็ตามที่ลูกเห็น ละครก็ยังคงดำเนินต่อไปเหมือนที่เคยเป็นในวงจรก่อนหน้านี้ สภาพของพวกเขาก็เฝ้าแต่ขึ้นและลง บางครั้งพวกเขามีลางร้ายเหนือพวกเขา บางครั้งพวกเขาทำงานรับใช้ที่ดีมากและเขียนถึงบาบาเพื่อจะบอกข่าวดีแก่ท่าน สภาพของเขาก็เฝ้าแต่ขึ้นลง บางครั้งก็พ่ายแพ้บางครั้งก็มีชัยชนะ บางครั้งพันดาวสก็พ่ายแพ้ต่อมายา และบางครั้งพวกเขาชะนะมายา มหาระตือที่ดีมากก็ขึ้นลงด้วยเช่นกัน บางคนถึงกับเสียชีวิต ดังนั้นไม่ว่าลูกจะอยู่ที่ไหนจงเฝ้าแต่จดจำพ่อและทำงานรับใช้ต่อไป ลูกได้กลายเป็นเครื่องมือที่จะทำงานรับใช้ ลูกอยู่ในสนามรบ ผู้ที่อยู่ภายนอกในครอบครัวก็สามารถไปลำหน้าผู้ที่อยู่ที่นั่นได้ มีสงครามกับมายาอย่างแท้จริง บทบาทของลูกดำเนินไปวินาทีแล้ววินาทีเล่าเช่นที่เคยเป็นในวงจรก่อนหน้านี้ ลูกบอกว่าเวลาผ่านไปอย่างมากแล้วทุกสิ่งที่เคยเกิดขึ้นก็อยู่ในสติปัญญาของลูก ความรู้ทั้งหมดนี้อยู่ในสติปัญญาของลูก เช่นที่พ่อมีความรู้ดังนั้นจะต้องมีความรู้ในดาฉันนี้ด้วยเช่นกัน เมื่อบาบาพูด, ดาฉันก็ต้องพูดเช่นกัน ลูกรู้ว่าคนไหนดีและมีหัวใจที่สะอาด ผู้ที่มีหัวใจสะอาดจะป็นเข้าไปในหัวใจของบาบา พวกเขาไม่มีธรรมชาติของการเป็นเหมือนน้ำเกลือ พวกเขาคงอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสเสมอ อารมณ์ของพวกเขาก็ไม่เคยเปลี่ยน มีผู้คนมากมายที่นี่ที่อารมณ์ของเขาเปลี่ยนแปลงอยู่เรื่อยๆ อย่าได้ถามเลย! ผู้คนพูดว่าเราไม่บริสุทธิ์ เขาได้ร้องเรียกหาพ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์ให้มาและชำระพวกเขาให้บริสุทธิ์ พ่อพูดว่า ลูกๆ เฝ้าแต่จดจำพ่อและเสื้อผ้าของลูก (ดวงวิญญาณ) จะกลับมาสะอาด ทำตามศรัทธาของพ่อ เสื้อผ้าของผู้ที่ไม่ทำตามศรัทธาจะไม่กลับมาสะอาด ดวงวิญญาณเหล่านั้นไม่กลับมาบริสุทธิ์ ทั้งวันทั้งคืนพ่อเฝ้าแต่เน้นสิ่งนี้: ให้พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ ลูกสะอึกหายใจไม่ออกเมื่อลูกมีสำนึกที่เป็นร่าง ยิ่งลูกขึ้นไปสูงมากเท่าไร ลูกก็จะยิ่งมีความสุขมากเท่านั้น และลูกจะคงอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสมากขึ้นเท่านั้น พ่อรู้ว่าลูกบางคนนั้นชั้นหนึ่ง แต่ถ้าหากลูกดูที่สภาพภายในของพวกเขา พวกเขาจะหลอมละลาย ราวกับว่าไฟของสำนึกที่เป็นร่างกำลังละลายพวกเขา พวกเขาไม่เข้าใจว่าโรคภัยนั้นมาจากไหน พ่อพูดว่าโรคภัยนั้นมาจากสำนึกที่เป็นร่าง ผู้ที่มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณจะไม่มีวันเจ็บป่วย อย่างไรก็ตามยังมีหลายคนที่ไม่เฝ้าแต่ลูกเฝ้า

“ไหม้อยู่ภายใน พ่อพูดว่าลูกๆ ขอให้ลูกมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ บางคนก็ถามว่าทำไมพวกเขาจึงมีโรคภัยนี้ พ่อพูดว่า โรคภัยของสำนึกที่เป็นร่างเป็นเช่นนั้น อย่าได้ถามเลย! เมื่อใครบางคนมีโรคภัยนี้ ก็เป็นเหมือนกับปรสิตหรือพยาธิที่ไม่ปล่อยด้วยการไม่ทำตามศรัทธาและด้วยการเคลื่อนไหวไปพร้อมกับมีสำนึกที่เป็นร่าง ลูกก็จะเจ็บปวดอย่างแสนสาหัสมาก บาบาก็ได้รับข่าวทั้งหมด มายาบีบจมูกและทำให้พวกเขาล้มลง สติปัญญาของพวกเขาถูกฆ่าโดยสิ้นเชิง หลายคนก็พัฒนาความสงสัยขึ้นมาในทำนองนี้ ลูกเรียกหาพระเจ้า: “ได้โปรดมาและเปลี่ยนผู้ที่สติปัญญาเป็นหินให้เป็นผู้มีสติปัญญาที่สูงส่ง” และดังนั้นหากลูกต่อต้านพระเจ้า สถานะของพวกเขาจะเป็นอย่างไร? พวกเขาเหล่านั้นล้มลงอย่างสิ้นเชิงและสติปัญญาของพวกเขา ก็กลายเป็นเหมือนหิน ในขณะที่นั่งที่นี้ ลูกควรจะมีประสบการณ์ของความสุข ชีวิตนักเรียนที่ดีที่สุด พ่อถามว่า มีการศึกษาใดที่สูงส่งกว่าการศึกษานี้ไหม? นี่คือนี่สิ่งที่ดีที่สุด การศึกษานี้ให้ผลเป็นเวลาถึง 21 ชาตเกิด ดังนั้นลูกควรให้ความสนใจอย่างมากกับการศึกษานี้ บางคนไม่ให้ความสนใจใดๆ เลย มายาได้ตัดจมูกและหูของพวกเขา พ่อเองพูดว่า อาณาจักรของเธองงอยู่มาถึงครึ่งวงจร เธอจับลูกไว้ในวิธีเช่นนั้น อย่าได้ถามเลย! ดังนั้นคงอยู่อย่างระมัดระวังและเตือนกันและกันด้วยเช่นกัน ให้จดจำชีพบาบา ไม่เช่นนั้นแล้วมายาจะตัดจมูกและหูของลูก แล้วลูกจะไม่มีประโยชน์ใดๆเลย หลายคนก็คิดว่าพวกเขาจะประกาศสิทธิ์ในสถานะภาพของลักษมีและนารายณ์ สิ่งนั้นเป็นไปได้ พวกเขาเห็นเดี๋ยวและล้มลง พวกเขาพ่ายแพ้ต่อมายาและตกลงไปในหะยะ เมื่อลูกเห็นว่าสติปัญญาของลูกเริ่มแยลง ลูกควรเข้าใจได้ว่ามายาบีบจมูกลูก มีพลังอย่างมากในการจรรีกรแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง ดวงวิญญาณเต็มไปด้วยความสุขอย่างมาก มีคำกล่าวว่า “ไม่มีการบำรุงใดที่เหมือนกับการบำรุงของความสุข” เมื่อลูกเข้ามาที่ร้านของลูกอย่างต่อเนื่องก็จะมีรายได้ ในเวลานั้นจะไม่มีความเห็นเดี๋ยว ลูกจะไม่อดตาย ลูกจะอยู่อย่างมีความสุขมากเพราะลูกกำลังได้รับความมั่งคั่งที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกควรสัมผัสกับความสุขอย่างมาก ลูกควรตรวจสอบ: พฤติกรรมของนั้นสูงส่งหรือเป็นเช่นปีศาจ? ขณะนี้เหลือเวลาน้อยมาก รวากับว่าเป็นการแข่งขันของความตายก่อนเวลาอันควร ดูซิว่ามีอุบัติเหตุ ฯลฯ เกิดขึ้นมากมายแค่ไหน! สติปัญญาของผู้คนกลับมามีโมโหประธาณ เมื่อฝนตกลงมาแรงมานั้นจะเรียกว่าเป็นอุบัติเหตุของธรรมชาติ ความตายที่กำลังจะมาถึงเช่นกัน เวลานี้ผู้คนเชื่อว่าสงครามปรมาณูจะเริ่มขึ้นในไม่ช้า พวกเขาทำงานที่เป็นอันตรายเช่นนั้น หากพวกเขาถูกยั่วยุ สงครามก็จะเริ่มขึ้นอีก

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. อยู่ในความซาบซึ้งของการเป็นของพระผู้เป็นเจ้าและผู้เป็นนายและปลดปล่อยตนเอง อย่าได้ถูกผูกอยู่ในบ่วงพันธะใด มีความระมัดระวังอย่างมากเกี่ยวกับมายาซึ่งเป็นหนู ไม่ควรมีความคิดที่เป็นเช่นปีศาจใดๆในจิตใจของลูก

2. อยู่ในความสุขของการได้รับความมั่งคั่งที่ไม่มีขีดจำกัด(ความรู้)จากพ่อ ลูกต้องไม่มีความสงสัยในสติปัญญาของลูกและเหตุนี้เองจึงเห็น้อยล้าต่อรายได้นี้ ชีวิตนักเรียนเป็นชีวิตที่ดีที่สุด ดังนั้นให้ความสนใจอย่างเต็มที่กับการศึกษานี้

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นดวงวิญญาณที่พอใจอย่างสม่ำเสมอ และใช้สมบัติที่มีค่าทั้งหมดของการได้มาซึ่งการบรรลุผลของลูกโดยการเป็นตัวของการจดจำระลึกถึง
พรพิเศษของยุคบรรจบพบกันคือความพอใจ และเมล็ดแห่งความพอใจคือการได้มาซึ่งการบรรลุผลทั้งหมด
เมล็ดแห่งความไม่พอใจคือการขาดการได้มาซึ่งการบรรลุผลบางอย่างทางกายภาพหรือในทางที่ละเอียด
อ่อน เป็นที่จดจำกันสำหรับบราห์มินว่า ไม่มีสิ่งใดขาดหายไปในการกลับสมบัติของบราห์มิน ลูกทุกคนได้รับสมบัติที่ไม่มีที่สิ้นสุดเหมือนกันจากผู้เดียว ในทุกช่วงเวลาเพียงแค่ว่าใช้สมบัติที่ลูกได้รับนั้นคือเป็นตัวของ
การจดจำระลึกถึง อย่าเปลี่ยนการบรรลุผลที่ไม่มีขีดจำกัดเป็นการบรรลุผลที่มีขีดจำกัด และลูกจะอยู่อย่าง
พอใจอยู่เสมอ

คติพจน์: ที่ใดที่มีศรัทธา เส้นโซดแห่งชัยชนะจะอยู่บนหน้าผากเสมอ

*** โอม ขานติ ***